

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.I.20.453/2024/9.

A tanács tagjai: Dr. Szabó Klára a tanács elnöke

Dr. Parlagi Mátyás előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Mocsár Attila Zsolt bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

A felperes: felperes

(felperes címe)

A felperes képviselője:

Dr. Ábrahám Orsolya ügyvéd

(felperesi képviselő címe)

Az alperes: alperes

(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Dr. Mihály Rita pártfogó ügyvéd

(alperesi képviselő címe)

A per tárgya: lakás kiürítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Győri Törvényszék 1.Pf.20.391/2023/7.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Soproni Járásbíróság P.20.126/2023/29.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az alperest képviselő pártfogó ügyvéd díját az alperes viseli.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek élettársak voltak 2007 decemberétől 2013 nyaráig. A felperes 2008-ban vásárolt egy építési telket, amelyen az alperes holtig tartó haszonélvezeti jogot szerzett. Az építési telekre épült házba a felek 2008 decemberében beköltöztek. Az alperes 2009 februárjában lemondott holtig tartó haszonélvezeti jogáról, de ezt követően is az ingatlanban élt a felperes élettársaként. Az épületet 2010-ben tüntették fel az ingatlan-nyilvántartásban.

[2] A felek életközössége 2013 nyarán megszakadt, de továbbra is közösen laktak az ingatlanban, ugyanakkor közöttük számos konfliktus alakult ki. A felperes 2014. január 21-én ötnapos határidővel felmondta az alperes lakáshasználatát, amit az alperes 2014. január 30-án vett át.

[3] Az ingatlan-nyilvántartás szerint az ingatlan a felperes kizárólagos tulajdonát képezi. A jelen per alperese pert indított a jelen per felperese ellen az ingatlannal kapcsolatos tulajdonjog megállapítása, a haszonélvezet visszaállítása, valamint jognyilatkozat érvénytelensége és ajándék visszakövetelése iránt (a továbbiakban: előzményi per), a bíróság azonban jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Az előzményi per jogerős ítéletével szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet, perújítási kérelmet és alkotmányjogi panaszt is előterjesztett, de az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

[4] Az elsőfokú eljárás során a felek bíróság által jóváhagyott részegyezséget kötöttek arról, hogy a jelen per tartama alatt megosztva használják az ingatlant.

A kereset és az alperes védekezése

[5] A felperes az ingatlan kiürítésére és birtokba adására kérte kötelezni az alperest.

[6] Indokolása szerint az alperesnek csak az építési telken volt haszonélvezete, amit az épület feltüntetésekor töröltek. Az alperes szívességi lakáshasználóként lakott az ingatlanban, amely az ő kizárólagos tulajdona. Az alperes tulajdoni igényét, valamint a haszonélvezetről való lemondása érvénytelenségének a megállapításával és a haszonélvezet visszaállításával kapcsolatos igényét az előzményi per bírósága jogerős ítéletével elutasította. A szívességi lakáshasználatot felmondta, így az alperes lakáshasználati joga 2014. február 5-én megszűnt.

[7] Az alperes kérte a kereset elutasítását.

[8] Indokolása szerint haszonélvezőként költözött be az ingatlanba, a haszonélvezeti jogról való lemondása érvénytelen volt. Az ezzel kapcsolatos keresetét a bíróságok jogerősen

elutasították, de ez a megtámadási határidő eltelte miatt történt, ugyanakkor a rendkívüli perorvoslatok során bizonyítani tudja, hogy a határidőt megtartotta, így haszonélvezeti joga visszaáll majd. Nem szívésségi lakáshasználó volt, ezért nem jogcím nélkül, hanem holtig tartó haszonélvezeti joga alapján használta az ingatlant. Haszonélvezeti joga jelenleg nincs bejegyezve, így az ingatlan-nyilvántartáson kívül létezik. A felek által megkötött részegyezség is jogalapot biztosít neki az ingatlan használatára.

Az első- és a másodfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest az ingatlan kiürítésére és birtokba adására.

[10] Indokolása szerint az előzményi per jogerős ítéletének anyagi jogereje miatt az alperesnek sem tulajdonjoga, sem pedig haszonélvezeti joga nem áll fenn az ingatlanon, ami már nem vitatható. A rendkívüli perorvoslatok kezdeményezése nem szünteti meg az anyagi jogerőt, így ezek a hivatkozások nem adtak indokot a tárgyalás felfüggesztésére, amely egyébként is csak lehetőség és nem kötelezettség a bíróság számára, az elsőfokú bíróság pedig a rendkívüli perorvoslatok tartalmát érdemben nem vizsgálhatta.

[11] Tévesnek ítélte az alperesnek az ingatlan-nyilvántartáson kívüli haszonélvezeti jogra történő hivatkozását. Az alperes korábban fennállt haszonélvezeti joga szerződésen alapult, így az a bejegyzéssel keletkezett, majd lemondó nyilatkozata alapján törölték, ezzel a jog megszűnt. Az előzményi per jogerős ítélete alapján az alperesnek se bejegyzett, se ingatlan-nyilvántartáson kívüli haszonélvezeti joga nincs, ezért az ingatlan használatára nincs jogcíme sem tulajdonjog, sem haszonélvezeti jog alapján. A perben megkötött részegyezség sem biztosít jogalapot az ingatlan további használatára, mert a részegyezséget a jelen per tárgyalásának az előzményi perre való felfüggesztése miatt kötötték meg, az előzményi per pedig jogerősen befejeződött. A felek egyezően nyilatkoztak arról, hogy 2007 decemberétől 2013 nyaráig voltak élettársak, így a haszonélvezet 2009. február 5-i törlését követően az alperes – egyéb jogcím hiányában – élettársként élt az ingatlanban, amelyből nem származik lakáshasználati jog. Ez szívésségi lakáshasználatnak, vagyis haszonkölcsonnek minősül, amit a felperes 15 napos felmondási idővel felmondhatott. A szívésségi lakáshasználat ezért 2014. február 14-én megszűnt, így az alperes köteles az ingatlan kiürítésére és birtokba adására.

[12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[13] Indokolása szerint az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértést nem követett el, a tényállást helytállóan állapította meg, valamint a másodfokú bíróság az abból levont jogi következtetésekkel is túlnyomórészt egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a haszonélvezeti jog fennállásáról. E körben nem volt vitás, hogy az alperes javára korábban fennállt haszonélvezeti jogot – lemondása miatt – törölték az ingatlan-nyilvántartásból. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 158. § (1) bekezdése szerint szerződés alapján haszonélvezet azzal keletkezik, hogy a dolgot átadják, ingatlan esetén pedig az ingatlan-

nyilvántartásba történő bejegyzéssel. Ebből következően a törlés a hasznélvezeti jogot megszünteti, annak ingatlan-nyilvántartáson kívüli fennállását a jogszabály kifejezetten kizárja.

[14] Az alperes arra is hivatkozott, hogy az előzményi per ugyan jogerősen lezárult, de rendkívüli perorvoslati kérelmeket terjesztett elő, ezért szükséges másodfokon a per tárgyalásának felfüggesztése. Ezt meghaladóan előadta, hogy a rendkívüli perorvoslatok eredményeként hasznélvezeti jogának visszajegyzése várható, így ismét lesz bejegyzett jogcíme az ingatlan használatára. Az alperes által benyújtott alkotmányjogi panasz tárgyában indult eljárás még az elsőfokú ítéletet megelőzően, a felülvizsgálati eljárás pedig a másodfokú tárgyalást megelőzően befejeződött. Erre a másodfokú bíróság figyelmeztette a feleket, ezért az alperes tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét úgy módosította, hogy az előzményi perrel kapcsolatban előterjesztett perújítási kérelem miatt kéri a felfüggesztést. A másodfokú bíróság hivatalos tudomása szerint – amit a tárgyaláson a peres felekkel is közölt, valamint amit a felperes is megerősített – a perújítási eljárásban a felperes még nem kapta kézhez a perújítási kérelmet, így a perindítás hatálya még nem állt be, erre tekintettel a tárgyalás felfüggesztésének sem lehet helye (BH2004. 262.). Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az alperes tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította. Az alperes által hivatkozott részegyezség sem biztosít jogcímet az ingatlan használatára, mert a részegyezségben meghatározott időtartam eltelt, így azt követően nincs jogcímet keletkeztető hatása. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperesnek nincs jogcíme az ingatlan használatára.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet és az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, valamint az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 252. § (2) bekezdését és a 2. § (1) bekezdését.

[16] Indokolása szerint az elsőfokú bíróság az általa csatolt bizonyítékokat részben egyáltalán nem, részben pedig nem kellőképpen értékelte, amit a másodfokú bíróság sem orvosolt. A másodfokú bíróságnak emiatt a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül kellett volna helyeznie az elsőfokú ítéletet, mert az elsőfokú eljárás kiegészítése volt indokolt.

[17] A másodfokú bíróság nem tett eleget világos és okszerű indokolási kötelezettségének, mert nem fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság mely jogi következtetéseivel értett egyet, és melyekkel nem. Azt részben kifejtette, hogy mely jogi következtetésekkal értett egyet, azt azonban egyáltalán nem, hogy melyekkel nem. Ez utóbbit nyilvánvaló érdeke és joga tudni, egyúttal ez a tisztességes eljárás követelménye is. A másodfokú bíróság nem indokolta meg, hogy milyen okból nem ért egyet egyes jogi következtetésekkal, ezért megsértette a Pp. 2. § (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

[18] A másodfokú bíróság azzal is megsértette a Pp. 2. § (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, hogy elutasította az eljárás felfüggesztésére irányuló

kérelmét. A perújítási kérelmet a bíróság először visszautasította, de a másodfokú bíróság a visszautasítást mellőzte. Ezt követően az elsőfokú bíróság két hónapig nem foglalkozott a perújítással, majd érdekes módon 2024. február 11-én küldte ki az idézést úgy, hogy a jelen ügy másodfokú tárgyalása 2024. január 30-án volt. Mindebből számára nyilvánvaló, hogy a két tanács egyeztetett egymással, az elsőfokú bíróság szándékosan várta meg, hogy a jelen ügyben jogerős ítélet születhessen, és emiatt a jelen ügyet ne kelljen felfüggeszteni. A másodfokú bíróság jogerős ítéletében maga állította, hogy hivatalos tudomása van a perújítás állásáról, így nyilvánvaló, hogy a két tanács egyeztetett egymással. A perújítás azóta már folyamatban van, azt az elsőfokú bíróság befogadta és közölte, így okkal feltételezhető, hogy a másodfokú bíróság jelen ügyben eljáró tanácsa tisztességtelen módon közrejátszott abban, hogy korábban két hónapig ne közöljék a perújítási kérelmet, így ne kelljen felfüggeszteni a jelen ügyet.

[19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében – tartalma szerint – kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

[20] Indokolása szerint az alperes semmilyen, az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre nem hivatkozott, illetve hivatkozásai nem helytállóak. A haszonélvezeti jogával kapcsolatos előzményi per jogerősen befejeződött, így nincs bejegyzett haszonélvezeti joga, ingatlan-nyilvántartáson kívüli haszonélvezeti jog pedig nem létezik. Erre figyelemmel szívességi lakáshasználónak minősült, amit ő jogszerűen felmondott, így megszűnt az alperes lakáshasználati joga. A részegyezség szintén nem biztosít jogalapot a használatra. Az alperes előzményi perben előterjesztett perújítási kérelmét az elsőfokú bíróság végzésével elutasította.

[21] A bíróságok ítéletei a jogszabályoknak teljesen megfelelnek. A másodfokú bíróság külön ki is emelte, hogy mely jogi érvelés alapján hozott helybenhagyó ítéletet. Az alperes semmilyen módon nem indokolta azt az állítását, hogy az eljáró tanácsok összejátszottak volna, a hivatalos tudomás nem feleltethető meg ennek. Az előkérdés a Pp. 152. § (2) bekezdése alapján nem jelent kötelező felfüggesztési okot, így felesleges lett volna az alperes által állított összeesküvés, hiszen nem kötelező a felfüggesztés.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Pp. 272. § (2) bekezdése és a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.

[23] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett

jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A 3. ponthoz fűzött indokolás szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. A 4. ponthoz fűzött indokolás szerint érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja.

[24] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, valamint érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálhatta, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely megjelölését és a jogszabálysértés körülírását is (Kúria Pfv.I.20.174/2024/13., Mfv.II.10.045/2024/4., Gfv.III.30.084/2024/4., Pfv.IV.22.302/2011/5., Pfv.V.21.139/2023/7., Gfv.VI.30.393/2023/10., Gfv.VII.30.002/2020/12., Mfv.VIII.10.114/2022/5., Pfv.IX.20.610/2019/27., Mfv.X.10.012/2020/4.).

[25] Az alperes felülvizsgálati kérelmét három eljárási jogszabálysértésre alapította, valamint ezekre hivatkozással – az elsőfokú és a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett – az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[26] A Pp. 275. § (3)-(4) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését csak az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható eljárási szabálysértés alapozhatja meg (Kúria Pfv.I.20.656/2021/4., Pfv.II.20.002/2022/13., Pfv.III.20.225/2022/5., Pfv.IV.21.861/2018/8., Pfv.V.20.526/2022/8., Pfv.VI.20.545/2024/2., Gfv.VII.30.755/2017/12., Pfv.VIII.22.160/2011/4.). Az alperes felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság érdemi – anyagi jogi – döntését nem támadta, azzal kapcsolatban megsértett anyagi jogszabályhelyet nem jelölt meg. A jogerős ítélettel szemben kizárólag eljárási jogszabálysértéseket állított, de nem adta elő, hogy az általa megjelölt eljárási jogszabálysértések milyen okból hatottak ki lényegesen az ügy érdemi elbírálására. Ezt meghaladóan az alperes egyrészt nem kérte az elsőfokú bíróság új (érdemi) határozat hozatalára utasítását, másrészt nem adta elő, hogy a megismételt elsőfokú eljárásban milyen eljárási cselekményeket kellene lefolytatni, valamint azok elvégzése milyen okból és milyen módon vezetne eltérő érdemi döntésre. A felülvizsgálati kérelem fenti tartalmi hiányosságai önmagukban kizárták az abban megjelölt eljárási jogszabálysértések érdemi vizsgálatának a lehetőségét, mert azok fennállásuk esetén sem vezethetnek a felülvizsgálati kérelemben megjelölt – a Kúria döntésére irányuló – kérelem teljesítésére. A megjelölt jogszabályhelyek megsértésének érdemi vizsgálati lehetőségét a következő körülmények is kizárták.

[27] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 252. § (2) bekezdésének a megsértését arra alapította, hogy az általa csatolt bizonyítékokat részben egyáltalán nem, részben nem kellőképpen értékelték. A bizonyítékok értékelését és a tényállás megállapítását a Pp. 206. § (1) bekezdése szabályozza. Az alperes ennek megsértését egyrészt nem állította, másrészt a bizonyítékértékelés hibájára csak általánosságban hivatkozott, de nem jelölte meg, hogy a másodfokú bíróság mely bizonyítékokat milyen okból értékelt helytelenül. A felülvizsgálati kérelem e tartalmi hiányosságai miatt a Kúria a bizonyítékértékelés helyességét érdemben

nem vizsgálhatta. Ezt meghaladóan a megsértettként megjelölt Pp. 252. § (2) bekezdése mérlegelési lehetőséget biztosít a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezésére, ezért önmagában a hatályon kívül helyezés hiánya nem sérti ezt a jogszabályi rendelkezést (Kúria Pfv.III.21.631/2019/5., Pfv.III.20.996/2020/13.).

[28] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 2. § (1) bekezdésének a megsértését – tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét – is állította két okból: egyrészt a másodfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, másrészt tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította.

[29] A Pp. 2. § (1) bekezdése a bíróság polgári perbeli feladatát szabályozza, valamint ennek körében az igazságszolgáltatás alapelveit rögzíti összhangban az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikk 1. bekezdésével, valamint Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXVIII. cikk (1) bekezdésével. Ha a bíróság nem teljesíti a Pp. 2. § (1) bekezdésében megfogalmazott feladatát, úgy a fél erre hivatkozással a Pp. 2. § (3) bekezdése szerinti igényeket érvényesítheti. A Pp. 275. § (3) bekezdése alapján csak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró, konkrét eljárási szabálysértés vezethet a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére. Mindezek alapján a Pp. 2. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettség esetleges megsértése felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható (Kúria Pfv.III.21.034/2017/8., Pfv.III.21.450/2017/8., Pfv.III.21.472/2019/6., Pfv.III.21.022/2020/13., Pfv.I.20.088/2022/11., Pfv.III.20.164/2022/6., Pfv.I.20.792/2023/6.), önmagában az igazságszolgáltatás alapelveinek a sérelme – a részletszabályok megsértésére való hivatkozás nélkül – nem alapozhatná meg a jogerős határozat hatályon kívül helyezését. Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 2. § (1) bekezdésével összefüggésben tartalmilag nem a bíróságokkal szemben általánosan támasztott alapelvi követelmények be nem tartását sérelmezte az eljárás egészére nézve, hanem konkrét eljárási jogszabálysértésekre – így az ítélet indokolási kötelezettségére vonatkozó követelmény megsértésére, valamint a per tárgyalása felfüggesztésének indokolatlan elmulasztására – hivatkozott.

[30] A bíróság indokolási kötelezettségét és az indokolás tartalmát a Pp. 221. § (1) bekezdése szabályozza. Az alperes felülvizsgálati kérelmében ezt az eljárási jogszabályhelyet megsértettként nem jelölte meg, ezért a Kúria ennek a jogszabályi rendelkezésnek a megsértését érdemben nem vizsgálhatta. Az indokolási kötelezettség ugyanakkor szoros tartalmi kapcsolatban áll az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való joggal, amelyből eredő követelményeket az Alkotmánybíróság már több határozatában megfogalmazta {pl. 7/2013. (III. 1.) AB határozat Indokolás [24]-[34], 26/2020. (XII. 2.) AB határozat Indokolás [22]}. A jogerős ítélet megfelel az Alkotmánybíróság által kidolgozott követelményeknek: a döntés alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel – a döntés természete és egyedi körülményei által meghatározott mélységben és terjedelemben – bemutatja, kitér az ügyben választ igénylő lényeges – az ügy érdeme szempontjából releváns – kérdésekre. Az alperes – a másodfokú bíróság által jogerős ítélete [16]-[18] bekezdésében értelmezett és ismertetett, valamint a felülvizsgálati kérelemben sem vitatott tartalmú – fellebbezésében arra hivatkozott, hogy ingatlan-nyilvántartáson kívüli hasznélvezeti joga alapján van jogcíme az ingatlan használatára, amely joga rendkívüli perorvoslati kérelmei eredményeként be lesz jegyezve, ezért kérte a tárgyalás felfüggesztését a perújítási eljárásra. A másodfokú bíróság jogerős ítéletében indokolta, hogy az alperes által hivatkozott hasznélvezeti jog milyen okból nem áll fenn

{[22]}, a felülvizsgálati eljárás befejeződött, a perújításra pedig milyen okból nem lehet a per tárgyalását felfüggeszteni {[24]}, továbbá indokolta azt is, hogy a részegyezség sem alapoz meg használati jogcímet {[25]}, ezért az alperesnek nincs jogcíme a használatra {[26]}. A másodfokú bíróság indokolásában így kitért az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre.

[31] A per tárgyalásának felfüggesztését a Pp. 152. §-a szabályozza, amelynek megsértését az alperes felülvizsgálati kérelmében nem állította, így azt a Kúria nem vizsgálhatta. Az alperes által a per folyamán előterjesztett felfüggesztési kérelme alapjaként megjelölt Pp. 152. § (2) bekezdése mérlegelési lehetőséget biztosít a bíróságnak a tárgyalás felfüggesztésére, ezért önmagában a felfüggesztés hiánya nem is sértheti ezt a jogszabályi rendelkezést. Az alperes felülvizsgálati kérelmében azt sem adta elő, hogy a tárgyalás felfüggesztésének hiánya milyen okból hatott ki lényegesen az ügy érdemi elbírálására.

[32] Mindezekre figyelemmel a Kúria nem állapította meg, hogy a jogerős ítélet sértené a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[33] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján őt kellett kötelezni a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő felperes ügyvédi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján határozta meg.

[34] Az alperes felülvizsgálati kérelmének eredménytelensége miatt a Kúria – a Pp. 78. § (1) bekezdése és a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján – azt állapította meg, hogy az alperest képviselő pártfogó ügyvéd díját az alperes viseli.

[35] Az alperes teljes személyes költségmentességére figyelemmel meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a költségmentesség bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a alapján.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján.

[37] Az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2024. december 3.

Dr. Szabó Klára s. k. a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás s. k. előadó bíró, Dr. Cseh Attila s. k. bíró, Dr. Mocsár Attila Zsolt s. k. bíró, Nyírőné dr. Kiss Ildikó s. k. bíró